

Taksilla liikkeessa on aina etukäteen selvítettävä, mahtuuko iso mies ja pyörätuoli kyytiin, koska invataksia ei niin vain ole saatavilla.. Ne pitää tilata tunteja aikaisemmin, jos haluaa liikkuu. On jouduttu taksiin, jossa pt:n kokoaminen oli työlästä, joutuin istumaan pää katossa, takapenkille en mahtunut, koska koipi oli operoitu ja olin matkalla kotiin sairaalasta. Kerran taksikuski onnistui rikkomaan pyörätuolin, kun survoi sen väkisin autoon...hyvää palvelua keräkseen.

Olisikohan ambulanssikytyt ollut parempi. Olen kyllä kuullut, että kun pitkä potilas on ambulanssissa, niin voi olla, että takaovet eivät mahdukaan kiinni. Mah-taa olla kylmää kyytiä...talvella varsinkin. Onko Sinulle semmoista kyytiä sattunut?

Ambulanssikytydillä menin v. 1994. Onneksi ei sillä kertaa ollut koipi paketissa, niin että sain jalkani pidettyä koukussa. Muuten varmaan olisi ollut kylmä kyyti tiedossa.

Entä omalla autolla liikkuminen?

Autolla liikkeessani on suuret ongelmat. Tavalliset parkkivälit ovat niin kapeat, ettei aina pääse autosta ulos, saatikka mahdu kokoamaan pyörätuolia auton takana olematta ajoväylällä. Invapaikkoja on olemassa, mutta ne on varattu ns. "nuppivikaisille" jotka juoksevat ketterästi kauppaan, kunhan vaan pääsevät lähimmäksi ovea.

Ovatpa ihmiset ajattelemattomia ja itsekkäitä. Ne ikävät kokemukset ovat yhteisiä pt:laisille pituudesta riippumatta, niinhän?

Niinpä, ihmisissä on tyypejä ja ajattelemattomia tyypejä... Olin kalajonossa. Kun vuoroni tiskillä tuli, niin takanaani työntyä mies, joka työnsi minut pyörätuoleineni sivuun ja sanoi, että voit odottaa tuossa sivussa. Niin jonopaikkani meni, harmitti tosi pahasti. Seuraavana päivänä sama mies yritti työntää minut edestään syrjään kassajonosta. Silloin ärhähdin, että näpit irti, olen tässä kassajonossa. Ja ihmisten hissikäyttäytyminen varsinkin kauppakeskuksissa on aivan uskomatonta. Olin hississä ja jouduin tulemaan puolimatka ulos väistääkseni, kun takaa tuli ulospyrkijä... kuinka ollakaan, takaisin hissiin yrittäessäni ohitseni puskiivat kiireisimmät ihmiset ja jäin ulkopuolelle ihmettelemään.

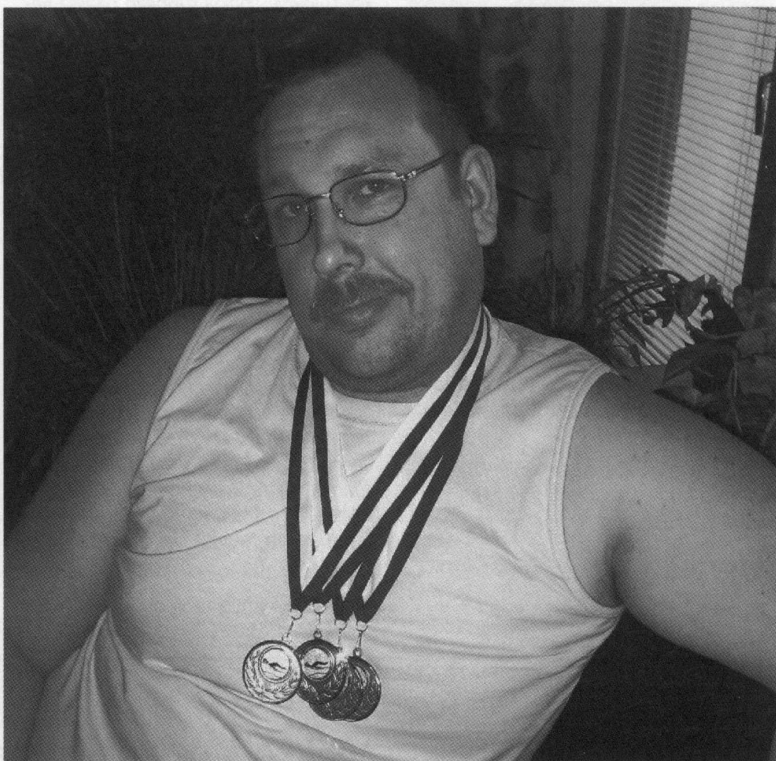
Savoy-teatteriin mennessäni jouduin odottelemaan ulkona, koska portaissa oli kaksi askelmaa matalimmassakin kohdassa. Joku vahtimestari huomasi tilanteen ja paikalle kannettiin luiskat. Näytökseen oli tulossa muitakin pyörätuolilla kulkevia, joten luiskat olisi pitänyt olla paikoillaan jo ennen yleisön saapumista. Siellä herättiin vasta, kun Pt-väki oli oven takana. Sisällä pyörätuolilaiset joutuivat odottamaan sivulla, kunnes muu yleisö oli asettunut paikoilleen. Kylähän se vähän eriarvoiselta tuntui.. Tällaisia juttuja on vaikka kuinka, ja ikävä kyllä, niissä on aina negatiivinen fiilis, tuntee olonsa jotenkin mollatuksi...

En tahdo uskoa korviani, kun kerrot, miten jotkut voivat kohdella pyörätuolissa istuvaa lähimmäistään! Tulee mieleeni Mark Twain'in lausahdus : "Mitä enemmän opin tuntemaan ihmisiä, sitä enemmän pidän eläimistä." Mutta Sinua tunnen sen verran, että tiedän Sinun ajattelevan kaikesta huolimatta positiivisesti. Miten on apuvälineiden saanti Sinun kokoisellesi?

Apuvälineet joudutaan kaikki minulle teettämään. Pyörän kelaushanskat ovat

Laitetaanhan nykyään hyvin vanhoillekin ihmisille onnistuneesti keino nivelet polviin. Mikä siinä on, ettei Sinulle?

Orton'in erikoislääkärit ovat ilmoittaneet, että **pitäisi vuoksentuon minulle ei voida laittaa tekonivelä.** Ne eivät kestä. Polvinivelet ovat kaikkein hankalimmat, lonkkanivelet mahdollisia laittaa. Kysyin, että jos oikein paljon pudottaisin painoa. Sekään ei auta, pituutta ei saa pois. Ortopedi Anttila kävi niihin aikoihin jenneissä asti tutkimassa uutuuksia

Mitalisaalis uimakisoissa

osoittautuneet kaikkein vaikeimmin saataviksi, koska **käteni koko on 14½**. Sitä kokoa ei ole valmiina saatavissa. "**Jättiräpylät**", jotka teetettiin Respectalla, **kestivät tasan kaksi viikkoa ja hinta oli noin 500 euroa.** Yksityisen tekemät kestivät noin kuukauden. Kelaushanskat ovat kovassa käytössä, joten olen miettinyt, mistä saisi kunnon hanskat. Niistä voisi tehdä muutostöissä kunnon vahvikkeet oikeille paikoille eikä viereen, kuten ammattilaiset tekevät. Tänä kesänä olen kelaillut luojanluomilla ja hyvin on kämmenen nahkapinta parkkiintunut.

Talvella pitäisi olla hanskat, vaikka kyllähän kylmällä säällä ja ilman hanskoja "jäähdytys" pelaa hyvin :) Ensimmäinen **polveni saranatuki lainattiin Ruotsista.** Sellaista kokoon sopivaa ei v. 1996 löytynyt Suomesta, vaikka sitä kyseltiin monista eri sairaaloista. Tukia on sittemmin teetetty mittojeni mukaan Lahdessa. Siellä on hyvin osaava tekijä. Uusimman polvituen sain Lahden Apuvälinetekniikalta nyt lokakuussa 2005 valmiina, made in USA.

keino nivelasioissa, mutta ainakaan silloin ei sielläkään ollut tarjolla vaihtoehtoja kokoiselleni. Jorvin erikoislääkäri totesi samaa ja sanoi, että keino nivel joudutaan kuitenkin joskus tulevaisuudessa minulle laittamaan. Ehkäpä siihen mennessä lääketiede on kehittynyt ja antaa minullekin mahdollisuuden keino nivelen saamiseen. Särky on ympärivuorokautinen seuralainen ja nivelissä on jatkuva tulehdus päällä. Vuosien kyynärsauvoilla kävely on aiheuttanut vanhan selkävaivan pahenemisen. Selkää onneksi voidaan operoida ja se jossain vaiheessa tehdäänkin. Aluksi **käytin liian lyhyitä kyynärsauvoja, koska riittävillä säädöillä varustettuja ei ollut.** Nykyään minulla on **Talart Oy:n** valmistamat, mittojeni mukaan tehdyt kyynärsauvat, materiaalina kestävä lentokone-teräs.

Vuosien aikana olen kuullut puhelimitse Sinun, yhdistyksemme jäsenen, kertovan kokemukstasi terveydenhuollon rattaissa" vakuutusyhtiön tavanomaisesti "kiukutuksessa" korvauksista. Järkyttää

jatkuu seuraavalla sivulla...